

CODOLADA DES GREU ME SAP

Greu me sap anar pes sol
sense capa ni *sombrero*.

Greu me sap, del *molinero*
qui fa la farina grossa.

Greu me sap, d'aquella al·lota
qui creu tan poc sa mare.

Greu me sap de l'atzavara
que podia més que es sofre.

Greu me sap d'aquella estopa
qui fa fum i mai s'encén.

Greu me sap, del qui entén
al revés de quan li parlen.

Greu me sap, d'aquell estrop
qui forada i no fa tall.

Greu me sap menjar metall
endemés quan hi ha blat.

Greu me sap de la ciutat
que hi hagi mals regidors.

Greu me sap, que vagin dos
a pigar a un tot sol.

Greu me sap d'aquell mussol
qui cantava la Barbaresca.

Greu me sap, d'aquella bresca
qui donava tan poca mel.

Greu me sap d'en Robiel
qui feia el sonet tan fi.

Greu me sap, d'aquella bóta
qui porta tan dolent vi

CODOLADA DESCRIPTIVA

Surt per sa carretera nova
com un empresari.

Trob sa sínia des comissari,
qui tot allò és pla.

Després ve can Casolà,
qui té comerç de pintes.

Arribam a can Sintes,
qui comercia amb palma.

Llavors ve Sant Jaume,
qui sempre va darrere,
i trobam sa Dragonera
on l'amo fa llatres.

Prest som a can Mates,
qui és gent de vara.

Més amunt hi ha Alfara,
qui sempre mengen peix frit.

Ja som a Sant Petit,
qui sempre van de secret,
i trobam Son Arrosset
on fan coca-rossa.

Vet allà Son Arrossa,
qui l'amo va molt lluent.

Després ve Son Roda Vent,
qui creis que fa patir;
i ja som a Talatí,
qui va a la prova.

Llavores ve en Casa Nova,
qui sempre té fred.
Segueix prop Algendaret
qui mengen sopa d'all.
Ara som a Biniai,
qui l'amo és com un santet,
i tot d'una a Biniaiet,
qui madona és femella.
Anam a Alcaidús d'en Portella,
qui solen jugar a marro.
Aquí me trob amb un carro
i, com estic cansat,
me fic dins i ja he acabat.